

FABULE DE ESOP

ilustrații:

EUGENIA ILIEȘ

LILIACVL ȘI NEVĂSTVICILE	4
VULTURUL ȘI STĂNCUȚA	5
PISICA ȘI ȘOARECII	6
MAIMUȚA ȘI DELFINUL	8
MĂGARUL ȘI STATUIA	9
LEVL ȘI BIVOLUL	10
CĂINELE, COCOȘUL ȘI VULPEA	12
LEVL ȘI DELFINUL	13
VÂNTUL ȘI SOARELE	14
PISICA PREFĂCUTĂ ÎN FATĂ	16
GÂSCA ȘI OVĂLE DE AVR	18
VULPEA ȘI CAPRA	19
MĂGARUL ȘI CĂȚELUL	20
BROASCA-ȚESTOASĂ ȘI VULTURUL	21
IEPURELE, ARICIUL ȘI LILIACVL	22
FURNICA ȘI OMIDA	24
BROAȘTELE CARE ÎȘI DOREAU UN REGE	26
BUFONUL ȘI ȚĂRANUL	28
LEVL ÎNDRĂGOSTIT	29
VULPEA ȘI IEPURELE	30
ȘOARECELE, BROASCA ȘI VULTURUL	31
LUPUL ÎN BLANĂ DE OAIÉ	32

LILIACUL ȘI NEVĂSTVICILE

Un liliac a căzut la pământ și a fost apoi vânat de o nevăstuică.

– Am să te ucid, pasăre! Oh, urăsc păsările!

– Dar, s-a văicărit liliacul, eu nu sunt pasăre, sunt șoarece!

Nevăstuica s-a înduioșat și i-a dat drumul.

După o vreme, sărmanul liliac s-a prăbușit din nou și a fost prins de o altă nevăstuică.

– Ah, un șoarece... Urăsc șoarecii!

– Vai, s-a milogit liliacul, dar eu nu sunt șoarece, sunt o pasăre!

Și iar a reușit să scape.

Înțelepciunea constă în a întoarce orice situație în favoarea ta.

VULTURUL ȘI STĂNCUȚA

În zborul său către o stâncă semeață, un vultur a înșfăcat un miel și l-a purtat în gheare către cuibul său din înălțimi. O stăncuță, văzând cât de ușor luase vulturul mielul în gheare, a fost cuprinsă de invidie. S-a hotărât să-și dovedească și ea puterile, imitându-l pe vultur.

Stăncuța și-a întins așadar aripile și s-a năpustit asupra unui berbec, hotărâtă să-l apuce și să-l ducă în cuibul său. Însă ghearele i s-au încâlcit în blana animalului și, deși a bătut din aripi din toate puterile, stăncuța n-a reușit nicicum să se elibereze.

Văzând ce se întâmplase, ciobanul a alergat la berbec, a prins stăncuța, i-a tăiat penele aripilor și a dus-o copiilor săi ca animal de companie.

– Tată, ce pasăre este aceasta? au întrebat cei mici.

– Din câte știu, este o stăncuță, dar ea vrea să credeți că este un vultur.

Invidiosul se usucă de fericirea altuia.

PISICA ȘI ȘOARECII

A fost odată o casă plină de șoareci. O pisică a descoperit-o și a început să mănânce șoareci zi de zi, așa încât cei rămași s-au hotărât să stea în găurile lor și să nu mai iasă deloc afară. Acum, pisica nu știa ce să mai facă; nu mai putea prinde șoareci și rămânea deseori flămândă.

După ce s-a gândit îndelung, i-a venit în minte un plan. A sărit pe un cârlig de haine, s-a prins de el și s-a prefăcut moartă. Când, împinși de curiozitate, șoarecii au venit lângă ea, pisica cea isteată a început să dea cu labele și a înhățat o grămadă.

Era foarte încântată de șiretenia ei și s-a gândit să mai încerce un truc. S-a pudrat cu făină și a rămas nemișcată lângă un maldăr de saci,

prefăcându-se că ar fi ea însăși unul. Șoarecii s-au apropiat din nou de ea, însă un șoarece bătrân a recunoscut-o și i-a avertizat pe ceilalți. Apoi, i-a spus pisicii:

– Ah, prea bună doamnă, chiar de te-ai preschimba în făină adevărată, noi tot nu ne-am mai apropiat de tine.

Cine s-a fript cu ciorbă
sufală și-n iaurt.

